

لە دەشتى مەندەمەرەو بە سولى ئالى سېمان

لە ھەلکەوتىكى بەختيارانەدا بىست و ھەشتەمىن گەشتم بۆ ۋەلات بە ھاوسەفەرى دۆستىكى خۆشەويست بوو كە ماۋەيەكى دوورودرىژە دوورەۋەلاتە، كەفوكولى غەربايەتى دۆست و عەشقى لەبن نەھاتوۋى من بۆ سروشتى كوردستان، گەشتىكى دوورۋژەى بۆ كويستانەكانى ئاكوپەتى لى زا.

پاش برباردانم و بانگھېشتى دۇستانم بۆ گەشتەكە، پەيوەندىم گرت لەگەل كاك حەمەدئەمىنى خدر ئاغا كە دۆستىكى خۆشەويستەم لە سەنگەسەر، گەشتىك بەرەو كويستانەكانى ئاكوپەتيمان بربار دا، ھەر زوو دۆستم بەرنامەى گەشتەكەى ساز كرد و لاۋىكى خزمى خۇشيانى ۋەك رېبەر بۆ گەشتەكەمان ئامادە كرد.

گەشتى ئەمجارەمان پىكھاتبوو لە كاك كاۋەى دۆستى دورەۋەلات بە ھاۋەلى دوو ھاۋرېى و لە چىادۆستىشەۋە لەبەر ناسازى كاتى گەشتەكە كە كاتى تاقىكردنەۋەكانى كۆتايى سال بوو، ھاۋكات خۇشم ئارەزوۋى جەنجالېم نەبوو، تەنھا من و كاك پشدر و كاك شەمال (رېبەرەكەمان) بوۋىن.

رۆژى پىنجشەممە رېكەۋتى 15-05-2011 لەسەر داۋاى كاك حەمەدئەمىن ھەموان لە سەنگەسەر كۆبوۋىنەۋە و نانى نيۋەرۆمان لەۋى خوارد، كە بەقسەى خۆيان ناننىكى ئاسايى بوو، بەلام لە شارددا گەر بە تايبەتېش بانگھېشت بركىت ھەرگىز نانى ۋەھا خۆشمەزە ناخۆيت، بەربەسىل (قورۋا) نانى سەرەكى نيۋەرۆمان بوو. من زۆر نانى بژدەريانم خواردو، سفرە و خوانى ئەۋان بى ویتەيە، پىم وايە ھەم لەروۋى رېكخستن و رازاندنەۋەى سفرە و ھەم لە روۋى بەتامى و جۆرى خواردنەۋە تا ئىستاش ئەۋ فەرھەنگەيان پاراستوۋە. پاش نانخواردن، كاك حەمەدئەمىن ئۆتۆمبېلىكى بۆ ئامادە كردبوۋىن و بە ھاۋەلى خۆى بەرېكەۋتېن بەرەو پشدرەرەقە، لە سەنگەسەرەۋە بەرەو گوندى قادراۋا و لەۋپوۋە بە رېبەكى چەۋرېژى ناخۇشدا بە روۋبارى كارفېندا پەرىنەۋە و يەكەم گوندى ئەم ناۋچەيە گرتكە و پاشان بە گوندەكانى دىكەدا كە نىزىكە نيو سەعاتىكى خاياند، رېمان كرد.

سنووری پشده ره رهقه (رهقه، مهبهست له بیئاوییه) له رووباری لای رۆژه لاتی سهنگه سه ره وه دهست پیده کات، نیوان ههردوو رووباری رۆژه لات و گارفینیش هه بیئاو بووه تا سالی په نجا کانی سه دهی رابووردوو که پرۆژهی ئاودیری بۆ کراوه له سهردهمی پاشایه تییدا و ئه م ناوچهیه بوته «بهراو» بۆ کشتو کال. پشده ره رهقه له م گوندانه پیکهاته وه به شاره دیی سهنگه سه ریشه وه، «چۆمه سوتاو، تووه سوران، ئاشوران، بازاوا، قادرئاوا، گرتک، دوو گوومان، گه لو (ماخۆبزنان - واته بزندان، ههروه ها ده توانیت به مهرداریش بلیت «ماخۆمه ر»، «ماخۆ» واته خاوه ن)، دووپان، زهنگلان، مه مه کان، جه لکان (دواوان)، پیرانان (بازان)»، سنووری چیا کانی ش به م شیوه یه یه، گه ره له سهنگه سه ره وه به ره و باشوور بروانیت، له دهستی چه په وه له ده ره بندی ره مکه انه وه شاخی کیوه ره ش دهست پیده کات، له باکوور ریشه وه له گوندی «ده روو کوتر» ه وه چه ند چیا یه کن که دریت زده بنه وه به م شیوه یه، «به نه باریک، مالکه، پانه سه ری دو گوومان، خر که، پانه سه ری مه مکه ان، ساوان، زیرینکیو، موسون، دۆلئاوا و وو» ه. ههردوو ک ریزه چیا له باکوور و باشووره وه دریت زده بنه وه به ره و رۆزاوا تا له گوندی «پیرانان» یه ک ده گرن، له نیوان ئه م دوو چیا یه شدا ده شتیکی ته ختی وشکه که پیکهاته وه له چه و و خاکینکی گه چین که ئاو به خوی ناگریت، له پاش باران بارین هه موو ده شته که سپی ده چیته وه (ئه م سه رنجه ی ده رباره ی پیکهاته ی ده شته که، ماموستا مه سه وود مه مه د له گه شتیکیدا بۆ پشده ره ئه م سه رنجه ی گرتوو ه و له کتیپی «گه شتی ژیانم» دا نووسیویه تی)، سه ره له به ری ده شته که ش پیی ده گو تریت «مه نده مه ره».

ئیمه له گوندی جه لکان پیاده بووین له مالی دۆستیکی کاک چه مه دئه مین به ناوی براین کورده. دوا گوندی پاش جه لکان، پیرانانه له م ده قه رده دا، پزده ره ره قه به شینکی له عه شیره تی ئاکو بیانی لئ نیشه جیه، که ناسراون به «ئاکو ره شکه». شایانی گوته ئه م ده قه ره یه کینه له و ناوچانی که به دریت زایی میژوو مان لانکه ی شو ره شه کان بووه، به لام که ده بیینیت وه ک زور گونده کانی دیکه ی وه لات هیشتا هه ره له ژیانکی سه ره تاییدا ده ژین، ته نانه ت جاده یه کیشیان نیه به جادان بچیت!!

ئه وجا، پیش ئه وه ی به رده وام بین له گه شته که، با هه لو ه سه ته یه ک له سه ر پیکهاته ی «ئاکو ره شکه» بکه ین له م ده قه رده دا. له باو با پیرانه وه ده گیر نه وه که سی برا هه بوون له م ناوه دا به ناوه کانی «مه مند، به هادین، خه لیل»، که ئه مرۆ بوونه ته سی تیره ی جیاواز و به م ناوچه یه دا بلا بوونه ته وه، ئه وانیش تیره کانی «مه نده مه ره (له مه مه نده وه)، باوه بی (له به هادینه وه) و خه یله

(له خه لیله وه)، مهنده مه ره، هه موو گونده کانی پشده ره قه ده گریته وه. باوه بی، گونده کانی «لیوژه، ئیندزی، قرقاقه، پشتاشان، بره دی، شیوی، رهژی که ریان»، گونده کانی تیره ی «خه یله» ش، پیکهاتوون له «بۆلی، ئه ستیرۆکان، بایه وان، دوپلی، کۆمتان، خیوه بیان». تیره یه کی دیکه ش هه یه له سنووری لای رۆژه لاته وه که به «شارۆشی» ناسراون، سنووریان به مه نگورایه تییه وه یه، گونده کانی «کاسکان، شارۆش، سینه مۆکه، ده رگه ی نیل، سوره دی، ئاشقولکه، به ردی کوران، پرد مه مکه، ده روو کۆتر» ده گریته وه. گوندی «سلئی» ش به ته نها سه ر به خانه واده یه که که به «مه روان» دناسریت، ئه مانه ته نهان و له م گونده دا نیشه جین، ده لین له دیر زه ماندا، گه ر ئه م تیرانه به شه ره اتوون، ئه مان مه سلّه تییا ن کردوه («مه سلّه تی» واته «پیکهاتن»، خۆی وشه که عاره بیه وه و له «مصلحه» وه وه رگیراوه، پژده ر به ناوبانگن به سازدان و کورداندنی وشه له زمانی دیکه وه، به تایبهت عاره بی).

بینه وه ناو گه شته که مان، له مالی کاک برابیم له گه ل ئه وه ی هه موو مالیان پیچابووه به نیازی گه شت بوون به ره و کوستان، وه لسات (مه رومالات) یان پیش خویان به ری کردبوو و بریار بوو خوشیان ئه مرۆ سبه ی بچه کوستانه کانی قه ندیل. ماله که یان که میک بیسه روبه ر بوو، به لام هه ر زوو ماستاویکی خه ستوخویان بۆ هیناین و چاشمان کرد به سه ردا. پاش وچانیک مالئاوایمان له شوپیره که و کاک حه مه دئه مین کرد و کاک ئیبراهیمیش تا له گوند ده ری کردین له گه لمان هات بۆ ریتویتی و پاشان به قه دپالی چیا که دا به ری که وتین به پشت گوندی پیراناندا، و یه که م پشوومان له پشت گونده وه له «گۆره سمان» بوو که ته ختاییه کی زۆر ریک بوو له ناو ئه وه هه موو به رده لانیه دا. پاش قوناخیک رۆیشتن که نیزیکه ی دووسه عاتیکی برد، گه شتینه سه ر «کانیه سمان»، له وی پشوویه کمان دا و دیسانه وه به ناو دارستانیکی تا راده یه ک چردا ریمان کرد به ره وه زینوی (له م ناوچانه دا که له شاخیک ئاوا ده بیت به و شوینه به رزه ی چیا که ده لین «زینوی»، له ناوچه ی پشت قه لادزی به دیوی رۆژه لاتی کوردستاندا پیی ده لین «که نال»، «زینوو» لووتکه نیه).

له گه ل ری رۆیشتندا ته ماشای پاش خۆمان ده کرد که چیا ی کینوه ره شی پشتی رانیه یه که به ره به ره له گه ل به رزبوونه وه ی ئیمه دا ئه ویش نزم ده بووه، هاوکات ورده ورده شه پۆلیکی تۆزوخۆلی چر هلی کردبوو، دیمه نی چیاکانی لی ده شار دینه وه.

خزمینه، ئەم وەلاتە پەرە لە بەرخوردان و قوربانی، که لە هەورازەکان بەسەر دەکەوتین بە پشت گوندی پیرانانەوه، بە عادی خۆم هەمیشە لە دوای هەموانەوه دەروم بو ئەوهی که س جی نەمینی و ئاگاداری رەوتی رویشتنە که بێ، لەو تەنهاییە و نەرمی هەنگاوه کانهوه، قسه کانی کاک حەمەدئەمین تەواوی هۆشیان داگیر کردم، ئەوجا تۆش لە گەل من بفرموو بو ئەم داستانە:

کات زەمانی مەلیکە و دەوروبەری سالی 1957، خدر ئاغا کوری عەولای باولتاغایە، باوکی کاک حەمەدئەمین براگەورە تەواوی «مەندەمەرە» یە، که دەکاتەوه هەموو پشدرەره قە و لە ناو تەواوی ئاکۆیە تیشدا زۆر ریزلینگیراوه. بەهۆی ژیرئاوکەوتنی گوندەکان، که بەشیکی زۆر لە خاکی گوندەکانی ئاکۆیە تیشی گرتەوه، دەولەت پەيوەندی بە براگەورە کانهوه دەگرت بو بژاردنی ئەو خاکانە ی ژیراوکەوتون، بژاردنە کەش پاره بوو. که نۆبەت دەگاتە خاکی ئاکۆیان، بەرپرسی کارە که لە گەل قائیمە قامی رانیە، مودیری ناحیە ی سەنگەسەر و بەرپۆه بەری پۆلیس دیتە خزمەت خدر ئاغا، پاش نانخواردن، بابەتە کە ی بو باس دەکەن و داوای لی دەکەن که بەزیداهوه ئەو خاکەیان ژیرئاو دەکەویت بینووسن و تا ئەمانیش قەرەبوویە کی باشی بو بینووسن، باسە که زۆر لەبار دەبیت تا دیتە سەر باسی مەرجه کان، ئەو کات خدر ئاغا نایسە لمینیت. مەرجه کەش ئەوه دەبیت که تەنھا خدر ئاغا و دەست و پتوهندە کە ی دەبیت لە لیستی قەرەبوە کاندای بن واتە تەنھا «مالیک» هەکان ناویان دەنووسریت و جوتیارە کان هیچ!!، خدر ئاغا باسی خەلکە هەزارە کەیان لە گەل دەکات، بەلام دەسەلات نایسە لمینیت و قسە ی بیسەر و بەریش دەکەن، خدر ئاغاش زۆر مەردانە لیان دیتە دەست و هەموویان چە ک دەکات و بەروونیش تیان دەگەیه نیت گەر هەمووان لە لیستی ناوه کاندای نەبن، ئەوا ئەمیش نایه ویت. دەسەلات دەگەریتەوه رانیە و فەرمانی دەستگیر کردنی خدر ئاغا دەدریت، جگە لەوهی بەرپرسی پرۆژە که سویتند دەخوات که ناوی ئاکۆیان لە لیستدا بسریتەوه، قسه کەشی هەروا دەرچوو.

خدر ئاغاش بە ناچاری و تەنھا دەداتە چیا و چەند سالیک تا بەرپابوونی شوێش هەر لە چیا و لە دەسەلات یاخی دەبیت. ئەوهی من ئاگاداری میژووی ئەو کاتە بێ، ئەم پیاوه تاکە کەس بوو که غەدری خزمانی خۆی نەسەلماند، بە بەرچاوانەوه چەندین براگەورە ی دیکە ی ناوچە که وهایان کرد که دەسەلات دەبووست و بۆشیان چوو سەر.

له گه‌ل به‌رپابوونی شو‌رش، خدر ئاغا به‌وپه‌ری شانازییه‌وه و به‌هه‌موو خزمانی ئاکۆیه‌تییه‌وه به‌شداری شو‌رش بوو، له ته‌واوی ئه‌و پازده‌ساله‌دا، یه‌کیک بووه له‌و که‌سانه‌ی که قسه‌ی لای مه‌لا مسته‌فای بارزانی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه و بیوه‌ستان سه‌ره‌دانی کردوه. هاوکات له د‌لسۆزیشدا هاوشانی که‌م بووه.

خدرئاغا له‌دایکبووی سالی 1909 یه، پاش رووخانی شو‌رش، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چۆته ته‌مه‌نه‌وه به‌لام هه‌ر چه‌کی دانه‌ناوه و له ناوچه‌که‌ی خۆیدا و له‌گه‌ل خزمانیدا هه‌ر به‌رده‌وام بووه له خه‌بات، تا له 1978-10-20 دا به‌یانیه‌کی زوو له گوندی پیرانان ده‌بن له‌گه‌ل کاک هه‌مه‌دئه‌مینی کورپی و دووکه‌سی خزمیدا، هه‌والیان ده‌گاتی که ده‌وریان به‌عه‌سکه‌ر گیراوه، ئه‌مانیش بیده‌نگ تاریک و روون ده‌بیته و ده‌یانه‌ویته له گوند ده‌ریجن، پاش شه‌ریکی قاره‌مانانه، له سه‌رووی گونده‌که‌وه و له نیزیکی ئه‌و رییه‌ی که ئیمه‌ پێیدا ده‌روین، خدر ئاغا له ته‌مه‌نی شه‌ست و نۆ سالییدا شه‌هید ده‌بیته به‌لام هاوه‌له‌کانی هه‌ر کۆل ناده‌ن تا ته‌رمه‌که‌ی رزگار ده‌که‌ن. ئه‌م پیاوه قاره‌مانه، ده‌بیته به‌تاییه‌تی سه‌رگوزه‌شته‌کانی بنووسریته‌وه تا نه‌وه‌کانی داهاتوو هه‌م ریزی رابووردوی خۆیان بزانی و هه‌م له‌مانیشه‌وه فی‌ری به‌خشین و د‌لسۆزی بین. به‌م خه‌یاله‌ پر جۆش و خرۆشه‌وه ریم ده‌کرد و که ماوه‌یه‌ک تیپه‌رین گه‌یشتییه «تالیته‌وس» (جۆره گیایه‌که، به‌لام به‌م شوینه ده‌لین، چونکه ئه‌و جۆره گیایه‌ی لیته)، پاشان نیزیکی زینوی گوێزی بووینه‌وه، ئه‌وجا سی‌ره‌م له رییه‌که گرت و بیرنیکیشم گێرایه‌وه به ته‌واوی ئه‌و رییه‌ی بریبوویمان بۆم ده‌رکه‌وت که ئه‌م رییه له د‌یرزه‌ماندا ری سه‌ره‌کی نیوان باله‌کایه‌تی و پشده‌ر بووه چونکه پانی و ته‌ختی و ریکی ریگه‌که ئه‌م راستیه‌ پێشان ده‌دات.

له کاتی سه‌رکه‌وتندا چه‌ند وه‌لاخه‌به‌رزیه‌که‌مان به‌ره‌وروو ده‌بوونه‌وه به‌لام به‌ته‌نها بوون، کورتانی ئالوو‌الایان پێوه‌بوون که له دووره‌وه سه‌ره‌نجی ری‌بوارانی راده‌کیشا، به ئاسپایی و بیترس لیمان ره‌ت بوون و پاش که‌میکی دیکه گه‌یشتییه کۆمه‌لێکی دیکه که کچۆله‌یه‌کی جوانی به‌سه‌ره‌وه بوو، به‌ده‌م رویشتنه‌وه س‌لامان گۆرییه‌وه و پرسیارمان لیکرد، وه‌لامی داینه‌وه که کۆچیان برده‌وه بۆ کویتستان و ئیستاش ده‌گه‌رینه‌وه. پاش که‌میکی دیکه به کۆمه‌لێک پیاو و کورپی لای گه‌یشتییه که پیاوه‌بوون، زۆر گورجوگۆل له‌شسووک، که‌میکی پیکه‌وه وه‌ستاین و ئیمه‌ خۆمان ناساند و که‌میکی پرسیارمی ریمان کرد، کاک شه‌مال خۆی خه‌لکی ئاکۆیه‌تی دۆله‌ره‌قه‌یه، هه‌ر زوو لیمان بیگومان بوون. ئه‌وه‌ی راستی بیته که ده‌چینه‌ چیا هه‌موو جار توشی ئه‌و گومانه

دەبىن لەلایەن رېبوارانەو، چونكە ئىمە ھەموو كۆلەپشتى گەرەمان بە شانەوئە و ھىواش ھىواش رېدەكەين، ئەوانىش ئەم جۆرە مەرۋانە بۆيان نامۆن، بەلام ھەر كە كەوتىنە قسە زوو گومانىان دەرەوتىنەو و كەمىك بە خۆشى سروسىت و ناوچە كەدا ھەلدەدەين، بەلام بۆ ئىمەى شارى و ھەيايە، ئەوان زۆر لەو ژيانە بىزارن، ھەقىشيانە زۆر سەختە!!

دۆستان كەمىك پىش من گەشىتنە زىنوپى گۆيزى و لەوئە چىاي قەندىل و ئەو دۆلەى كە بەرەو گوندى «ئىندزى» لە بنارى قەندىل شۆر دەبىتەو ديارە لەلایەكەو، لایەكەى دىكەش دۆلىكى چىر و پىر بە دارى ھەمەجۆر، ھەتا چا و بىر دەكات ھەر سەوزە، بەراستى دلبەرە. لە ھەندىك شويتى ئەم رېيەدا بە ناو دارى چىر ھەمەجۆردا رېدەكەيت، فەرموون ئەمەش ھەندىك لە ناوى ئەو دارانە، «مازوو، لىلو، بەروو، سۆرەدار (ئەمە جۆرىكە لە بەروو، بەلام رېك و بەرزە)، كىر (بۆنى زۆر خۆشە و بۆ گۆچان بەكارى دىتن)، گۆيز، بناو (تايەتە بۆ دروست كردنى گۆچان)، دارەبەن (دارى قەزوانە، لە كاتى سەر كەوتندا دارەكان ھىشتا قەزوانى فەرىكىان پىنەبوو، گوندىشىنان دەيكەنە دۆ و ماستاوەو، لە شارىش بۆ ناو ترشىيات بەكارى دەھىتن)، گەوت (ئەم جۆرە دارە لە كۆندا دەفر و پىخۇرىان پى دروست دەكرد، پىخۇر، بە كەوچك و چەتال و ئەم بابەتائە دەلېن).

لە «زىنوپى گۆيزى» و ھەر قۇناخىكمان دەمىتت و بۆ ھەوارى يەكەم، بەدەم گۆرانى گوتنى كاك شەمالەو بە قەدپالى چىادا رۆشىتىن و كەوتىنە كويستانەو، بۆ من دىتنى درەخى «گەون/گوتى» يەكەم پىشوازيە لە كويستانەو. پاش كەمىك رۆشىتن ئەوجا كەوتىنە ناو بازەنچىايەكەو كە ھەرچوار لا بە لووتكە بەرز دەورە درا، كەمىك شۆر بووئەو بەرەو دامىن، لە دوورەو رەشمالەكانمان دەدىتن و ئىرەش بە كويستانى «وئىچ» ناسراو، لىرەش بە رەشمال دەلېن «تاول».

ئىوارەيەكى تارىكووون و چىر خۇلبارىن، دونىاي كەمىك لىل كىرەبوو، لە گەل ئەوئە لە كويستاندا ئەو كارىگەرەيە نى بەلام ھەر كەمىك لىل بوو، چەند رەشمالىكمان تىپەراندا كە دەكەوتنە لای خوارمانەو، سلاومان لە چەند دانەيەكى دىكەش كرد لەسەر رېمان تا نىزىكى دواھەمىن رەشمال بووئەو، پىاويكى گەنجى سوروسپى و كەمىك بۆرەو بە خۇل و ھەتاوى كويستان، بەرەوپىرمان ھات و بەروويەكى زۆر خۆشەو رې لى گرتىن، وا دياربوو خىزانىكى گەرە بن چونكە مندالىكى زۆر لە ھەموو تەمەنىك لەبەر رەشمالەكەدا لە ئىمەيان دەنۆرى.

كابرايه كەش ناوى كاك ئىسماعىل بوو، سەرەتا ئىمەش لەبەر ماندووبوونى رېنگە ويستان بە سلاويك رزگارمان بيت و بچينه جييه ك دابمەزىرىن، بەلام بى سوود بوو، گوتى «تا نەزانين ئيوه كين و چ كارەن ناهيلىن برۆن، خو ئيره وەلاتى بى حكومەت نيه ...»!! ئافەرىن چيانشين، وەلاتپاريزيت ئەوئەندە بەرزىيت نەهيلىت هيچ كەسيك بى پرس لە ناوچە كەتدا تىپەرپيت.

كە زانيم مەسەلە كە جيديه ئىدى لىي نيزىك بوومەو و لەگەل كاك شەمالدا كردمانە شوخي لەگەل كاك ئىسماعىل و خۆمان بە دروستى پىناساند، ئەويش زۆرى لىكردىن كە ميوانى ئەو بين بەلام نەمانسەلماند، هەر لە جيى خوئەو دەستى دريژ كرد بو سول (تافگە) يكي بچووك كە سەد مەترىك لە خوئانەو دەوربوو، گوتى «لە هوو چەقەلە هەلدەن، تەنھا ئەوئ دەلىن «چەقەل»، ئىمەش يەك لە دووى يەك بەرپىكەوتىن بەرەو جيى هەوارمان، كاك شەماليش بە دەم قسانەو سەتلىك ماستى لە خزمان وەرگرت بو ناشتا (نانى بەيانى)، هەر زوو چادرمان هەلدا و لە سولە كە خۆمان فينك كردهو و نانمان خوارد، ئەوجا لە ژير ئاسمانىكى نيوه روون و نيوه لىدا خەويكى وەهامان لىكەوت كە بەيانى بە زەحمەت بەخەبەر هاتىن. دەمو بەيانىيەكى زۆر زوو بوو، دەنگى زەنگۆلەى ولسات (مەرۇمالات) دەهاتن، هەرچىم كرد نەمتوانى لە چادر و دەدەر كەوم و ویتەيان بگرم. ئەوجا هەستم كرد كە لە مېژە وەرزشى دروستم نەكردو، بوئە بەرۆيشتنىكى وەها ئاسان و كەم شەكەت بووم.

سەرلەبەيانىيەكى درەنگ يەك لە دووى يەك لە خەو هەستايىن و نانمان خوارد، ئەوجا بار و بارخانەمان كۆكردو و بە ئومىدى رېكەوتن بو كويستانە سارده كانى «بىرمكە»، لە خو پىچانەو دەدا بووين كە كاروانى دىكە لە گوندى پىرانانەو گەيشتنە لامان و تىپەرپين، دوا كاروانيان كە ژنىكى كامل و كچىكى لاو كە هەردوو كيان سوارە بوون لەگەل لاويكى رشت لە سەرچاوەى سولە كە لايان دا بو ناشتا، سەرچاوەى سولە كەش «كانى دەنگالى» يە. پاش كەمىك شوخي و دەمەتەقە لەگەل خانمە كەدا، لە پەناو و بە خواستى كاروانچى، دۆستانمان جانتايەكى شانيان دا بە كۆلى يەك كىك لە وەلاخە كاندا بە مەبەستى گەياندى تا سەر لووتكە، دۆستە كەمان ناحەقى نەبوو جانتاكەى زۆر بەدبار (ناقولا) بوو.

نەرم نەرم دەستمان كرد بە رېكردن، ئەوجا ولسات لە لووتكەو بەرەو دامپن بو ئاودان شور دەبوونەو، زۆر سەير بوون، ئەمە يەكەم جار بوو كە بزنى لەو هەموو جوور و رەنگەم دىتپيت،

ئەوئەندە چوست و چالاک بوون ھەر نەبیتەو، کە دەگەشتە ئیمە، ھەموو بە تورەییەو تیمان رادەمان، پاش کەمیک کە دلیئا دەبوون ئەوجا تیدەپەرین. ئەمەش ناوی ھەندیک جۆری بز، «کوور (بزنی سپی، بەبزنی یە کسالەش دەلین)، مەرەز (بزنی قاوہیی مەیلە و بۆز)، جەنگیل (شینى قەزوانى)، مانى، قۆچپان، قوتە، گۆل (بزنی رەش)، بز نە پەل»، ھەندیک زانیاریم دەربارەى ناو و تەمەنەکانى مەر و بز و مانگام وەرگرت، فەرموون ئیوہش لەگەل من پیکەوہ ناوہکانیان بەسەر بکە یەنەو،

بز، پنی دەلین «رەشان»، نیرەوہز (واتە نیرەکەى) کە لە دایک دەبیت «کاریلە» یە، پاش سى مانگ دەبیتە «گیسک»، کە تەمەنى دەگاتە سالتیک دەبیتە «کوور»، ئەوجا گری و پاشان قەیرە، یان نیری.

میئەکەشى، دەبیتە «چیشتیر» پاشان «بەربادوو» یان «بواردوو».

مەر، نیرەکەى «بەرخ» ە، ئەوجا «کاوپر»، «کاوپرەبەران»، خەرت.

میئەکەشى، پاش «بەرخ»، دەبیتە بەردیل، ئەوجا مەر.

بۆ مانگاش، گەر گوئی پەلەى زەردى پیوہبیت، لووتى سپى بیت و خەتیکى رەش لە ملیەوہ دریژ بووبیتەوہ بۆ سەر کلکی، کەمیکیش لەو رەشاییە بەسەر دەستەکانیدا ھاتبیتەوہ خواریوہ، پنی دەلین «مانگا زەردە» ئەم جۆرە مانگایە زۆر رەسەنە و شیرى خوۆشە. ئەوجا ناو بۆ رەنگى جیاوازی مانگا ھەیە، وەک، بەلەک، رەش، بەلەکی سوور، رەشە، سوورى چاوپرەش (ئەم جۆرەیان زۆر نایابە)، مانگا شینە، قەشان (واتە پەلەى سپى بە نیو چەوانیەوہ بیت، ئەم جۆرە لە ناوچەى پینجویں و گەرمیان پنی دەلین «مارۆ»).

باسەکەمان لە ناو ئازەلدا، دەرفەتە باسیکی وەلاخەبەرەش بکەم کە لە دەمى زمانى پشددەرەقەوہ وەرم گرتووە، ئەم کوۆستاننیشینانە، ئەسپ و ئیستر بە کاردینن بۆ کوچ و راگواستن، ھەندیک جۆر و سیفەتى تاییەت ھەیە کە لە ئەسپدا ھەبیت ئەوا رەسەنایەتى پیشان دەدات، سەرەتا ھەندیک لە جۆرەکانى ئەسپ باس دەکەین، ئەسپەشى (سوورە)، سپى (رەنگى بۆرە)، کویتی (سوورى تاریک)، سوورخون (شین و زەردى کالى تارک)، شینی تارى، کویتی قاپ رەش (قاپ، واتە لە ئەژنۆ بەرەوخوار)، شینکی (رەساسى). دەلین نیشانى رەسەنایەتى ئەسپ

ئەمانەن، سمى پان، گوپى گچكە، مى كورت، جومگەى پىيان، واتە نيوان سم و قاپ سى پەنجە بىت، چونكە زوو ماندوو نابىت، پشتى كورت، كلكى بەرز، سنگى پان.

بگەرپىنەوہ ناو ولساتەکان، كە گەيشتنە نيزيکمان و ئىمەش راوہستايىن و دەستمان کرد بە ویتە گرتن، پاشان يەك لە دواى يەك چوینە لای شوانەکان، يە کىک لەوان کاک ئىسماعىلى دوپتى ئىوارە بوو، ھەر ئەو بوو بەيانى زوو مالآتى بردبوو بۆ لەوہراندن. تا من گەيمە لايان، کاک شەمال كە خەلکى ئاکۆيەتى ئەو دیوہ (ئاکۆيان دوو بەشى سەرەکىن، يە کيان لە سەرکەپکانەوہ تا کۆتايى دۆلەرەقە كە سنوورى لەلايەك بە بالە کايەتییەوہ و لايەكى دیکەشى خۆشناوہتى، بەشەكەى دیکەش «ئاکۆرەشكەن» كە دەکاتەوہ ھەموو پشدرەرەقە و تا سنوورى مەنگورايەتى و ھەموو ناودەشت (كە دەکاتەوہ بنارى قەندىل)، سنوورى کويستانەکانيان ئەو شوپتە بوون كە ئىمەيان گەيشتىنى). لەگەل کاک ئىسماعىل و ھاوړيکاني دەستى کردبوو بە دەمەتەقى و شوخی سەبارەت بە ئەم خاکە ھى ئىمەيە و ئیوہ بۆتان نيە بيئە ئیرە و دەبىت باج بەدن و ئەو بابەتانە، ھەردوولا زۆر كەيفىيان بەو قسانە دەھات و مشتومر زۆر بوون، دەيانگەراندەوہ بۆ ئەوہندە سال پيش ئىستا و ئەم کويستانانە خاکی فلان بوو، ئەو دای بەوى و خولاسە ھەر پىندەكەنين و دريژەيان دەدایى. كە من گەيشتمى و پاش وچانىک، ھەموانم بىدەنگ کرد و ئەوجا کامپرام ھەلکرد بۆ ئەوہى كەمىک زانىارى لەسەر جوگرافىاي ناوچەكە و گزوغيا وەربگرم، ئەوجا فەرموون ئیوہش لەگەل من ئەم ناوہ نازدارانە بىستن،

لە گزوغيا، بيژان، شەکرۆك، كەنگر، گوپكەرە، گەرەستى (خوى «كەرە ئەستى» يە كە ليكدراوہ دەنگى «ئە» نەماوہ، «ئەستى» لە ئاکۆيەتى و بالە کايەتى بە «درك» دەلین، گوندىك لە نيوان سەرکەپکان و حاجياوادا ھەيە كە دەشتىكى پر دركە بە «ئەستىلاندا» ناودەبرىت، ئەو پاشگر «لاندا» ھە لەوہ دەچىت ئىنگليزەکان ناويان نابىت چونكە دەبىتە «شارى يان وەلاتى درك»، ھەروايشە. ئەم جۆرە گيايە لای ئىمە (ناوچەى سروچك و پىنجويىن) بە «كەرەشى» ناودەبرىت.

بيئەوہ بۆ ناوى گزوغياکان، شلاق، تىروى، چەقال، تالیشك، چەوان، بەلالۆك، جاترە، تەرخون، كەرکۆل، بىزا، كەما و چەورە (ئەم گيايە زۆر سەوزە و خۆراکىكى باشە بۆ وەلاخەبەرزە، خاوەنەکانيان دەیکەنن و عەمبارى دەکەن بۆ وەلاخەکانيان)، قورادە، ئەم گيايە دەكرىتە پەنیرەوہ جگە لەوہى كە پىستەى پىخۆش دەكرىت.

جیاوازه له جیی دیکه، چونکه سالانه نیزیکه ههشت مانگیگ به بهفر داپۆشراوه، هه موو خاک و بهرده که ی رهنگه که ی جیاوازه وه ک ئه وه یه که سه رما سوتاندییتی، بهرده کانیشی له شیوه ی بهردی بورکانیدا. ته نانه ت رهنگی گژوگیاش لی ره جیاوازه.

له یه که م چاله بهفر وه ستاین و ده به ی ئاوه کانمان پر بهفر کرد چونکه له ری دا ئومان پینه مابوو، «کانی دهنگالی» دوا کانی بوو، ئیدی لی ره تا که ریگه بو وه دهسته پینانی ئاو، توانه وه ی بهفره، هه ر له بهرئه وه شه مه رداره کان چالی گه وره ی یه ک مه تر یان که میک زیاتر هه لده که نن و پانایه که شی هه مان پیوانه، ئه و جا نایلونی لی راده خه ن و سه ره که ی داره را ده که ن، بهفر له چاله بهفره کان به مشار ده برن و ده یخه نه سه ر داره رایه که تا به تیشکی خور بتویته وه، ئه و ئاوه بو خویان و مالاته کانیا ن به کار ده هی نن. چاله بهفره کان به گیای «چه وره» داده پۆشن بو ئه وه ی نه تویته وه. کاکه شه مال هه ر زوو کتلی لی پر کرد و چای ده م کرد، به ده م ماندوو بوونی ریگه وه چایه کی خو شمان خوارد و ئه و جا ده ستمان کرده وه به رۆیشتن. کاک کی خو پته ر، گه ر ری ت که وته کو یستان و نا چاری بهفر تواند نه وه بوویت، لات سه یر نه بی ت هه ر گیز تینویه تیت به ئاوی بهفر ناشکی ت، هه ر ده خو پته وه و ئاره زووی خوارد نه وه ی زیاتر ده که یت!!

به رزترین خال له م چیا یه دا 2.458 مه تر به رزه له رۆوی ده ریاوه، سه روشتی سه ر ئه م چیا یانه به جو ریکه که ماوه یه ک ته ختاییه وه ئه و جا ده بیته چالی گه وره، هه مووی به و شیوه یه یه، هه ر بو یه شه پیی ده گو تریت «بی رمه که». له ناوچه ی برادۆست و باله کایه تیش به شوینیک که ئاوی تیدا کو بیته وه له کو یستان و گو می گه وره دروست بکات پیی ده لین «بی رم». هه ر سی گو مه گه وره که ی بناری چیا ی هه لگورد له چیا ی سه سارۆست به «بی رمی باله ک» ناسراوه.

به و چالانه ش که ده ست ده دات بو تاول (ره شمال) هه لدان ده گو تریت «گو ر» یان «گو رایی»، وشه یه کی دیکه ش هه یه پی م وایه جیی خو یه تی که با سی بکه م، رۆژیکیان له گه ل کاک هه مه ده ئه مین وه ستا بووین له ده م زیی بچوو ک، شوینته که درک و دالی زوری لی بوو، کاک گو تی، ئه م جییه «پیوار» نیه، منیش هه ر زوو پر سیارم کرد له واتای وشه که، وه لامی دامه وه که ئه م جییه ده ست نادات بو گه ران به ناویدا له بهر درک و دال، هه ر زوو موچر که م پیداهات بو ئه م هه موو وشه یه ی که له پشه ردا هه یه و ئیمه لی بی تا گاین!! خزمینه ده بی ت چ وشه یه ک هه بی ت که رزگارمان بکات له م وشه پیکه وه نانه، فه رموون ئه مه ش نموونیه ک، له زمانی رۆزاویدا «هان دیکا پ» له کوردیشدا سی وشه لی کدراوه بو ی و بو هته «خاوه ن پیداو یستی

تایبەت»، نموونەى سەدانى دیکەش هەیه!!، لە میژە لە پژدەر بە «رد فعل» دەلێن «بەرتەک» ئەمەش لە شەرە قۆچى مالاتەوه هاتوو، هەر زوو کۆرى زانیاری کورد وشەى «کاردانەوه» ی لى وەرگرت بۆ زاراوه زانستیه کان، بەلام تازە بەتازە تیخویندووی ئەمرۆ بیئاگایانە وشەى «پەرچە کردار» یان داتاشیوه و زۆر ئازایانەش لە میدیاکاندا بەکارى دیتن!!.

بێنەوه بۆ وشەى «پێوار»، «وار» لە بەرى زىي بادینان بە «شوپن» بەکار دیت، لە کوردەواریشدا کۆمهلیک وشەمان هەیه که بە «وار» کۆتایی دیت، وهک، «جیوار (شوپنى هەلدانى رەشمال)، پێوار، لیوار، شینوار، بەروار (بە جیى خوار رەشمال دەگوتریت، بەلام لە بەرى سۆران لە برى (رێکەوت یان میژوو) رۆیشتوو، بەلام ئەوه هەلهیه»، زۆر سەیره وشەى «شوپنەوار» یش لە کوردیدا جیى گرتوو که پیکهاتوو لە دوو وشەى لیکدراو، هەردوو کیشیان یەک واتایەن هەیه. وشەى «هەوار» یش پێدەچیت هەر هەمان ریتەم بیت لە «هاوینەوار» هوه هاتییت، پرسىاری «هه» یە کهم کرد بەلام وهلامیکى دروستم دەست نه کهوت. وشەى «جیوار» لە قەرەداخ و بەشیکى رۆژههلاتى کوردستانیش بە یەکیک که «چیل دار» بیت دەگوتریت، جا من نازانم ئەمه لهو «جى - وار» هوه هاتوو که مانگا تپیدا دهگەریت یاخود پيشه کهیه. ئەم سەرنجەش دەمانبات بۆ ئەوهى که ئەم وشەى «وار» هس جیاواز بیت لە پاشگرى «وار» که دەچیتە کۆتایی وشە، وهک [لە زاراوه سازیدا باس لە «وار» دەکات - کۆنەوار، کۆپەرەوار، کۆلەوار...].

بگەرینەوه بۆ «بیرمکه»، کاک حەمه دئەمین ناوینشانى دوستیکى خۆى دابووینى که لە بیرمکه بوو بە ناوى «حەولای پور ئەستى (بە زاراوهى خۆيان)» که سەرەدانى بکهین و لهوى بمینینهوه، لە ریدا توشى مام ئەحمەدیک بووین، بالا بەرزیکى رەشتالەى باریک که چەند دانیکى لە دەمدا مابوو، زۆر قسەى خۆش بوو، دیار بوو بە دیار مالاتە کهیهوه بوو، رەشمالە کهشى هپشتا هەلنەدراوو چاوه رپى مال و مندال بوو که بریار بوو بۆ نیوهرۆ بگه نه لای. زۆرى لیکردین که لای بمینینهوه و گوتى گیسکیکیشتان بۆ سەر دەبرم، بەلام ئیمه مانه وهمان نەسەلماند، کاک شەمالیش کهوتەوه بەزمه کهى که له گەل کاک ئیسماعیل کردى. مام ئەحمەدیش دیاروو هەر زۆر کهیفى بهو باسه دههات و گەرمیان کرد، پاش کهمیک پیکه نین و قسەى خۆش ئەوجا کامیترام بۆ هەلکرد بەمه بهستى کۆکردنەوهى هەندیک ناوى ئەم

ناوچەيەش، فەرموون ئەمەش چەند ناويىكن تەنھا لە دەورروبەرى ئىمە كە ھەمووى چەند سەد مەترىكە،

«سەربەدەرە، كەپكى كانى وارى باسكى (كەپك واتە لووتكە)، ھەوشى كونه كنىر، تەپكى ئالايى، كەپكى گۆمە گايى، سەرموغازى، دۆدەنەمان، كەلكەسىر، كەپكى ئەحمەدا، كانىھ كۆلە، بابەكرە شەل، وارى كونه شاورى، كونه تىل، گۆرە سىپى، باسكە درىژە». جگە لەوھى بەرد بە بەردىش ناوى خۆى ھەيە. ئەو ناوانە من وەك خۆى نووسىونەو، مام ئەحمەد چۆنى گوتىت ئەوھم نووسىوھ.

ھەر گرديك ئەودىوى مام ئەحمەد دوو گۆرى دىكە بوون لە تەنىشتى يەك، بە جىيەكى كە تەختايى بىت و دەورى بەرزايى بن و كەمىك فرەوان بىت پىي دەلین «گۆر» مالى دۆستەكەى كاك ھەمە ئەمىن بوو، كە چوینە لايان ديار بوو كاك ھەولاً لە مال نەبوو چووبوھ بنارى قەندىل بۆ ھىنانى بارى دووھەم، زۆر بىحال بوون، ئىمەش لەبەر ماندوو بوون لە ژىر رەشمالدا پشووئە كمان دا و من يەكەم كەس بووم جىم خۆش كرد و بە دەنگى خويندنى كەو كە سەريان بە بەرەيەكى تەنك داپۆشيبوون لە ترسى دۆستان، سەرەخەويكمان بۆ شكاند، پاشان چايەكى خۆشمان خواردەوھ و ئىدى گىر نەبووين، دەبەى ئاوەكانمان پر كردوو و مالتاواييمان كرد و بەشويتى خۆماندا سلاويكمان لە مام محەمەد كەدەوھ و بە كەلكى سىردا وردە وردە لە رىيەكى خۆشى ستوونىوھ بەرەو كوستانەكانى دۆلە رەقە شۆر بووينەو، ئەم جىيەش تەواو بەرەو رۆزاوايە و بەرانبەر چىاي «ماكۆك».

سەرنجىك بىر چوو كە باسى بكەم، كاتىك لە زىنوى گوتىزى ئىزىك دەبووينەو، ئىدى دەنگى كەو دونىاي پر دەكرد، بۆ رۆژى دوايى سەرنجمان دا كە ئەم ناوچەيە سنوورى برادەرانى گەريلايە، لە تەواوى ناوچەكانى ژىردەسەلاتى ئەواندا راو كردن تابوو، ھەر بۆيەشە خزمان كەوھەكانىان داپۆشيبوو، چونكە گەر يەكىك بۆ راو بىتە ئەم ناوچەيە ھەر زوو دەستگىرى دەكەن، ئەوھ سالى پارىش لە گەشتىكماندا بۆ پشت شاخى «بىترخىن»، توشيان ھاتىن و ھەر زوو پرسىارى مەبەستى گەشتەكەيان لىكردىن، پاش ئەوھى كە دلىيا بوون كە ئىمە تەنھا بە سروسندا دەگەرىين و راوچى نىن، ئىدى سنورىان بۆ كەردىنەوھ و ھانىيان دايەن كە تا دەتوانىن بە وەلاتدا بگەرىين بۆ ئەوھى زياتر ھۆگرى وەلات بىين.

سەرنجیکی دیکەش ھەیه سەبارەت بە دابەشبوونی کوێستانەکان، گوندی پیرانان کە دوامەمین گوندە لە پشدرەرەقە، دینە کوێستانەکانی «ویچ» و ھەندیکیشیان بۆ بێرمکە، کە بەفر نامینیت ئەوجا دەچنە کوێستانەکانی قەندیل. گوندەکانی دیکە ی سەر بە تیرە ی مەندەمەرە، ھەمووان ھەواری تایبەتیان ھەیه لە کوێستانەکانی قەندیل، زۆر سەیرە، دۆستانی ناودەشت خۆیان گوندەکانیان لە بناری قەندیلە، بەلام سەر شاخەکان ھەمووی ھی مەندەمەرەبیانە، ئەمەش لە دێر زەمانەو ھەر بەو پەیرەو دەروات.

بگەریتەو ھەو بۆ «کەلکی سیری»، لێرەشەو ھەو دیمەنیکە ھەر دلت نایەت چاوی لێ بترۆکینیت. وردە وردە بە دەم ویتە گرتەو بەرینگە یەکی پێچاوپێچی دروست کراودا بەرەو دامین شۆر دەبووینەو، مەرۆف دلی نایھینیت یەکی ساتیش چا و لەو دیمەنانە دابیریت، لە بەرزاییەو پەلەپەلە سەوزاییمان دەبینی و کە زیاتر دادەبەزین لە بەرزایی ئەوجا رەشمال یان کە پرەکان ھەردە کەوتن، ئەوانە ھەمووی ھەواری کوێستاننیشینەکان بوون.

سروشتی ئەم چیا یە بە شینو یەکی بوو کە ھەمووی دۆل دۆل، نیوان دۆلەکان ئەو ھەندە بەفری تیداماو تەو بەشی ھەرە زۆری بە بەردی سپی سەنگرێژ کراو، پێی دەلین «بەستار». یە کەم ویتسگەمان سولی «گەلاو ھەس» بوو، لە گەل ئەو ی بچوو کە بەلام زۆر سەرنجراکیشە، سەرچاوی سولە کە لە چەند سەد مەتریک لە سەروی سولە کەو دەیت، تا ئەو ماو یە دەبریت کەمیک گەرم دەبیت کە بۆ خۆشتن دەست دەدات، ئیمەش بە گەیشتمان خیرا دەستمان کرد بە خۆشتن لە عارەق و تۆزی رینگە رزگارمان بوو. پاشان بە قەدیالی چیا کەدا بەرەو باشووری رۆھەلات رۆیشتین بەرەو نیو بەزە کە ی چیا کە، کە نێزیک بووینەو لە دۆلیک، لە دوورەو نادیار، ھاژە ی ئاو سەرنجی بۆ خۆی دەبرد، من ھەر زوو لە گەل کاک شەمال بەرەو ھاژە ی ئاو کە دەچوین و کە دیتمان دیمەن چ دیمەن!! ئاو لە بەرزاییە کەو ھەکی دامەنی سازادە کە لە فلیمەکاندا دەبینین چەندین کەس لە پاشەو ھەل دەگرن، دیتە خوار و قات قات بوو دیمەنیکی زۆر سەرسورھینی ھەیه. بەم شوینەش دەگوتریت «نیوسولان». لە ناوچە ی پشدر و بیتوین ھەموو وشە یەکی بە «ان» دەکەنە کو، ئەم سولەش لە کۆمەلیک تافگە پیکھاتوو ھەو بە نیو سولان ناوی دەبەن.

پاش تیرامان و کهمیگ گهران به نیوسوله کاندا، چومه لای کاک شه مال و کامیرام بو هه لکرد و گوتم فهرموو ئهوجا ناوان بلق، کاک شه مال شارهزای تهواوی ئهم ناوچهیه بوو، نیزیکیه نو سالیگ شوانیه تی کردبوو، فهرموون له گه ل ناوه کانی ئهم به شه بچووکهی دۆله رهقه،

«نیو سولان، گۆر به قوران، کانیه کهری، ئوغلان، میراب، مۆله گه، بلق بلق، شاخی بهرد و رهش، بهندی تالووی، قولی شاور، ئاوه سپی، باسکی ئاوه سپی، کانی به روون، سه ررشت، گومه گا، شاخی بهردی به فری، کانی کهوان، که لکی شیلانه، نیلی، قوتکی سیفی، که پکی ئه حمده، شه وهری، باسکی سه لاه، سولی سه لاه، سولی گه لاهو هیس، باسکی بنه سوور، باوه شین، بهر بار، بهردی گۆر که نیر، کانی ماشی، شاخی سۆر، گۆره سپی، باسکه دریزه».

خزمینه من لهم نووسینه مدا ئهم ناوانه دهنووسمه وه، ههر دهمه ویت له خوینته ری بگه یه نم که بهرد به بهردی ئهم وه لاته ساله های ساله له لایه ن باو و باپیرانمانه وه ناو نراون، به شیکی یه کجار گه وره یه له فهرهنگی ئیمه، به لام تا ئیستا کاری له سه ر نه کراوه، گهر بیتو هه لمه تیکی میلی به رفهروانی بو بکریت بو کو کردنه وهی ئهم ناوانه، ده بیته فهرهنگیکی هه زاران لاپه ره یی ناوی کوردیی. ئهم کارهش ئاسانه ته نها بویری ده ویت، هه زاران خویندکاری زانکومان هه یه، هه زاران پیشمه رگه ی چیا نه دیومان هه یه !! له سه ده ی هه زده هه مدا له وه لاتی سوید، تهواوی رییه کانی وه لات به سه ربازه کان دروست کراوه. له سه ره تای شهسته کانی سه ده ی رابووردودا له سه رده می عه بدولکه ریم قاسمدا، که نالیکی ئاوی گه وره به ناو شاری به غدادا له سه ر دهستی له شکر هه لکه ندر او دواتریش به ناوی «که نالی سوپا - قناته الجیش» ناو نرا، بو پاش سیسه د سال ئیمه نه توانین له وه لاته که ی خو ماندا ئهم هیزه به کار بخه ین ته نها بو دۆزینه وه ی ناوه کان!!

بگه ریینه وه بو «ناوسوولان». له بهر ته ر و جوانی ده ور و به ری ئاوه که، زۆربه ی میروو و گیانله به ران بو ئاو خواردنه وه نیزیکی ئیره دهنه وه، کیسه ل، مار، بو ق ... هتد له ده ور و به ری ئهم ئاوه زۆرن، جگه له چه ندین میرووی وه ک کوله، میتشوله ی جیاواز، جو ری دیکه ی میروو که له شوینی دیکه نایان بینیت. شه وانیش دهنگی گورگ و ریوی چه قه ل هه ر زۆر ئاساییه بو نیچیر دیته ده ری.

که میگ له خوار سووله کانه وه به لای رۆژاوادا هاتینه خوار و له ته ختاییه که دا که به «ههواره شینه» ناسرابوو بارخانه مان خست و دهستان کرد به پاککردنه وه ی ده ور و به رمان که پر بوو

له پاشه‌رووی مانگا، کاک شه‌مال هه‌ر زوو له باخینکا پیمه‌ره‌یه‌کی په‌یدا کرد و ناوچه‌که‌مان ته‌واو خاوین کرده‌وه. ئیمه‌ له‌م کارانه‌دا بووین و کاک شه‌مال چوو سه‌ردانی هه‌واریکی کرد و له‌و سه‌روهه به سیل (ساج) یک و بریکی گوشتی باشی له‌گه‌ل خوی هینابوو، هه‌ر زوو ئاگر کرایه‌وه و سیله‌که‌مان به هه‌لگه‌راوه‌یی داناو ده‌ست کرا به گوشت سوور کردنه‌وه، گوشتی گیسکی ئه‌مسال بوو، زۆر ناسک بوو، هه‌تا دره‌نگانی شه‌و به قسه‌ی خۆش و له‌به‌ر تینی ئاگریکی به‌تاودا به‌سه‌رمان برد، که ئاگره‌که‌مان کوژانده‌وه ئه‌وجا هه‌ستمان به سه‌رما ده‌کرد، دمه‌و ئیواره که‌میک میثوله‌ی هه‌بوو به‌لام بیزارکه‌ر نه‌بوون، به کردنه‌وه‌ی ئاگره‌که دیار نه‌مان و ئیمه‌ش هه‌ستمان لایان نه‌ما.

ئه‌و شه‌وه به‌خت یاوه‌ر بوو، ئاسمان سامال بوو، ئیمه‌ش له ژیر ئه‌ستیره‌بارانیکی ئه‌فسووناویدا پاش گیرانی خه‌یال به‌ناو ئه‌ستیراندا و تا ده‌رکه‌وتنی کاکیشان (ئه‌و هیله‌یه که به که‌مه‌ره‌ی ئاسماندا ده‌روات وه‌ک ته‌میک وایه) زوربه‌مان هیشتا نه‌نوستبووین، به‌م خه‌یاله خۆشه‌وه نوستین تا دمه‌و به‌پانیه‌کی زوو که له ده‌نگی کاک شه‌مال به‌خه‌به‌ر هاتین که خه‌ریکی مانگا ده‌رکردن بوو له ده‌ورمان، که ته‌ماشام کرد ده‌ورمان به مانگا گیراوه!! ئه‌وجا تیگه‌بیشتم که ئه‌و هه‌موو پاشه‌روویه‌ی دوینی بو لیتره بووه، تومه‌ز ئیره شوینی پشوودانی ئه‌وانه، له‌وانه‌یه ده‌ست بدات بلی ئه‌م جیه «چیاره». به ناچاری ئیمه‌ش هه‌ستاین و خۆمان کوکرده‌وه نانیکی خۆشمان خوارد، هه‌رچی نانیشمان پیمابوو هه‌موویمان دانا بو مانگا‌کان. تا نانمان خوارد و خۆمان کوکرده‌وه مانگا‌کان هه‌ر له ده‌ورمان ده‌سوړان و لیمان ورد ده‌بوونه‌وه، کاک کاوه گوتی مانگا هه‌ر وایه زۆر «فزول»، ده‌یه‌ویت هه‌موو شت بزانیته، منیش گوتم دروسته، وشه‌ی «فزولی» له کوردیدا دوو وشه هه‌یه که هه‌مان واتا ده‌به‌خشیت، یه‌که‌میان «پرسن» و دووه‌میشیان..... هه‌رچییه‌کم کرد به بیرم نه‌هاته‌وه و بوه مه‌راقیکی گه‌وره لیم، بر‌وا بکه هه‌تا یه‌ک هه‌فته‌ش هه‌ر خه‌ریک بووم هه‌ر نه‌هاته‌وه‌بیرم، پاشان به ناچاری نامه‌یه‌کم بو کاک ئاسۆس شه‌فیق نارد و ئه‌ویش وه‌لامه‌که‌ی بو ناردمه‌وه: «کونجکاو»، مندال زۆر پرسیار بکات و ئاره‌زووی زانیی زۆر بی، ده‌لین کونجکاوه.

به ئاره‌زوویه‌کی سازه‌وه به‌ره‌و دامین ده‌کشاین، له ریدا به چهند کۆچ و باریک گه‌یشتین که به‌ره‌و کوپستان ده‌چوون، پاشان بیرم کرده‌وه که کوپستاننیشینان دره‌نگ ده‌چنه کوپستان، هۆیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که منداله‌کانیان فیترخوازان و تا کوتایی تاکیکردنه‌وه‌کان نه‌یه‌ت ئه‌مانیش

ناچنه ههواره کانیان. پێش کهوتنه ریمان کاک شهمال دوو بژاره (ئهلهترناتیف) ی بو کردین، که یه کیان ئەم رێیه که که سه ره وخوار ده رۆین و ده چینه ئەشکه و تیک، یاخود به نیوسوولاندا ده چینه خوار و چەندین دیمه نی تافگه ی جوان ده بینین، ئەوهی راستی بیت ده بوایه لای تافگه کانمان بگرتبایه به لام له بهر ئەشکه و ته که که گوايه شوپنه واره، ئەم رێیه ی دیکه مان گرت بهر، به دۆلێکی دلگیردا هاتینه خوار و تا گه یشتینه ده می ئەشکه و ته که که ده که و پته لای راستی رێیه که وه، ده رگه که ی بچوکه و پر بوته وه، به ناچاری له سه ر چیچکان به برینی چەند مه تریک چوینه ناو ئەشکه و تیکێ تاریکی شیداره وه، که میک لایتمان گیرا، هه مووی دیمه نی کلسی زۆر جوان و پرله شه مشه مه کویره بوو، به لام له بهر شی زۆر نه ماینه وه و هاتینه ده ره وه.

ملی ریمان گرت بهر و تا به لای دوو به ردی گه وره ی روو سافدا تیپه رین که سه رنج راکیش بوون، ئەم بهردانه به «گواره ی کچه کافر» ناسراون، پاش هه فته یه ک له م گه شته، ئەم باسه م بو مامۆستا عه بدولره قیب یوسف باس کرد، گوته له دۆلی سماقولی خوشناوه تیبه وه تا باله کایه تی و بناری قه ندیل ئەمه دوازه هه مین جییه به ناوی «کچه کافره وه» هه ر زوو و پته و زانیاری شوپنه که ی لێ وه رگرتم. پاش که میک رویشتنی دیکه گه یشتینه رووباریکی بچووک به لای روژه لاته وه که به لای دهستی چه په وه ده هات، کاک شه مال ریی به ره ورپووی رووبار سوپاند گوته دوام بکه ون، پاش سی ده قیقه رویشتن هازه ی ئاو و دیمه نی سروشت ده رکه وت، به لام چ دیمه ن! من یه کسه ر تاسام و که میک توره ش بووم، ده مگوت ناییت دیمه نی ئاوه ها نه له ته له فزیوون، نه کتیب و نه له هه یچ شوپنیکێ ئەم وه لاته دا ناوی نه بیت؟! ئیمه ته نها تافگه ی «گه لی عه لی به گ» مان بیستوه، ئەم تافگه یه ش هه یچی وای که متر نیه. خزمینه باس له جوانی ئەم تافگه یه نا کریت، تاکه ریگه ئەوه یه ده بیت ئەرک بخه یته به رخۆت و ئەم به هه شته بینیت.

پاش تیپرامانیکێ زۆر هه موو خو مان ئاماده کرد بو خوشتن و چوینه نیزیکی تافگه، به لام که س نه یده توانی له یه ک چرکه زیاتر له ژیر ئاوه که دا بوه ستیت، ئاو به پچر پچر له به رزاییه وه ده هاته خواری، هه یزیکێ هه بوو ده تگوت به مشته کۆله لیت ده دن، هه رچۆنیک بوو خو مان شت، به لام یاری و ترسی بن ئاوه که زۆر خو ش بوو. ئەم تافگه یه ش به سولی «ئالی سیمان» ناسراوه.

پاش چاره که سه عاتیکی رویشتن گه یشتینه جاده ی خاکی، ئەمه ش سه ره تای گوندی سپیاو بوو که دوا گونده له م دۆله دا که له گوندی پلنگانه وه ده ست پیده کات. به نیو گونده که دا تیپه رین.

کاک شه مآلی ریبهرمان خهلکی ئەم گوندهیه، چوینه مآلی مامی، له ریدا له بهر مآلندا تهختاییه کی بچووکی لی ههیه و کاک شه مآل داستانی گۆزه کانی بو گێرینهوه. له ناوهراستی نهوهده کانی سهدهی رابووردودا، خزمانی گوند به گاجووت خهریکی جووت دهبن، له نکاو پیی گاجووت ده کهویت نیو چالیکهوه و به ئەستهم ده ری دههینن، ته ماشا ده کهن ئەم چاله گۆزهیه کی گهورهیه و خهلۆزی تیدایه، دهست ده کهن به هه لکه نندی گۆزه، به لام له بهر ئەوهی بن زهوی شیداره و گۆزه کانیش زۆر گهورهن، یه کسه ر ورد ده بن و ده شکین، تا پیاویکی ریشسی تیان ده گه یه نیت که ده بیت چواردهوری گۆزه که چۆل بکه ن لی گه رین تا وشک هه لدیت چونکه ژیر زهوی شیداره، ئەوسا ده بیت بیجولینن، ههوت گۆزه ی لی ده بیت و چند دانه یه کیان به ساخی ده ردین، که له هه یوانی مزگه وته که دایده نین، به داخه وه ئەویش له م دواییه دا ورد بووه. ئەوجا بو ت ده رده کهویت که ئەم شویته له دیر زه مانه وه ئاوه دانه و شوینی باوبا پیرانمان بووه.

چوینه مآلی مام مه جید مامی کاک شه مآل، خانمیکی به ته مه نی، روو خو شی، بالابه رزی که میک پشی چه ماوه، زۆری به خیره نین و کوره که ی و بوو که که شی به هه مان شیوه، هه ر زوو ماستاویکی خهست و خو لی به ماسی بز ن بو هینان، هه تا توانیمان ماستاومان خوارده وه و ئەوه ی مایه وه به سه تله که وه له به رده م منیان دانا و منیش در یخیم نه کرد، چونکه ماستاوی ئاوها، زۆر ده گمه نه.

پاش که میک مام مه جید دانیشت و ده ستمان کرد به قسه ی خو ش، مام باسی کو نی گونده که ی ده کرد و دهستی بو گردیکی لای باکوور در یژ کرد که شویته واری قه لایه کی کو نی به سه ره وه بوو که نیوسه عات ریه ک بوو له گونده که وه، دهستیکی بو گرده که ی لای رو ژهه لایش در یژ کرد و باسی قه لایه کی کو نی دیکه شی ده کرد، ده لین له کوندا ئاو له و چیا وه به بۆری گلین هاتوو بو ناو کو شک، شویته واری ئەو جو ره بۆریه گلینانم له «مه درسه ی قوبه هان» له بناری شاری ئامیدی دیتوو و تا ئیستاش ماوه. به ده م قسانه وه پرساری ئەو ریانه م کرد که بو کویتسانه کان لیدرابوون و ریی زۆر باش بوون، ئاره زووم کرد باسیکی لی بزانه م، که دهستی کرد به قسان گوتی، «هه موو به یانین» منیش رامگرت تا کامیراکه م پیکرد و گوتم فه رموو قوربان فه رمووت «هه موو سبه ینان» ئەویش قسه که ی لی وه رگرتمه وه و گوتی «به لی قوربان هه موو به یانین» تو سه رنج بده زمان پاراوی ئەم

گوندیانه، هەرگیز ریتادەن بە هەلە زمان بگەریت!!، بەداخهوه ئەم هەردوو وشە «سبەینی» و «بەیانی» لە زۆر کاتدا بەهەلە بە کار دینین، بەلام مام بۆ منی راست کردووە. بەردەوام بوو بەم شیوهیە و ئەم قسانە ی بۆ گێرامهوه،

«حاجی محەمەد، دانیشتووێه کی ئەم گوندە بوو، بەیانان زوو دەچووە سەربانی مزگەوت و داوای دەکرد لە خەلکی بۆ هاوکاری، بەرێ دەکووتن و رێ بەرێ ئەم چیاو دۆلانەیان بە پیمەرە و نوێل چاک دەکرد، رێهەکانیان دەبرێ، ئەوەی چال بوایە بە کەلەک بەرزیان دەکردووە و تا لە گەل رێهە کە دەهاتووە، بە ئەمری خودا، دەستی بدایەتە هەر کارێک وەک ئاو لە دەستی دەروێشت، لە سالی 1995 دا، گەلە کۆمەکیان کرد بۆ دروست کردنی رێ سەیارە لە گوندی پلنگانەوه بۆ سپا، رێهە کە نێزیکە ی چارە کە سەعاتیکە بە سەیارە، هەموویان بە بیل/پیمەرە و پاچ و نوێل و هەندی شوینیش «تی ئین تی» دروست کرد، ئەم رێهە ی کە ئیستا دەبینیت، بناخە کە ی حاجی محەمەد دروستی کردووە.»

تەماشای ئەم دلسۆزی و پەرۆشییە ی ئەم مەرۆفە و هەزاران مەرۆفی دیکە ی ئەم وەلاتە کە ئیمەیان تا ئەمڕۆ هیناوه و ناو و نیشانان لە هیچ زیهنیکدا نەماوه، ئەوە ی حاجی محەمەد کردووە تی، بە یە ک شارەوانی گەورە و گران ناکریت، نمونە کە شی ئەمڕۆ لە هەموو شار و شارۆچکە یە کی ئەم وەلاتە دا لە چاوان دەچەقی!!

پاش پشوویە کی باش، خزمانی سپاومان جیهیشت و بە پی بەرەو گوندی «پلنگان» ریمان کرد، کە لە گوند دەرچوین، بە دەستی لای چەپەوه قەبرستانێکی کۆنی لیبوو بە ناوی «چاکی حاجی شیرین». کێلە کانی ئەم قەبرستانە وەک زۆربە ی هەرەزۆری قەبرستانە کۆنە کانی دیکە ی وەلات بەردی باریک و درێژن، ئەم گۆرستانە زۆر جێ ریزی خەلکییە، تەنانت هەموو ئەو دارە وشکانە ی کە تێدایە کەس دەستیان ناداتی و داری بەرداریشی تێدایە کەس میوهیان لیناکاتەوه، کارگ (قارچک)، کاردوو و گیای بەهارەش کە شین دەبیت تێدا کەس لیان ناکاتەوه، ئەم دیاردە یە فەرھەنگی کۆنە و لە سەفەرێکم بۆ گوندی «شارۆش» لە بناری قەندیل، لە پاش گوند گۆرستانێکی لەم جۆرە ی لیبوو و بە هەمان دەستوور دەیانپاراست. ئەمەش دەولەمەندی فەرھەنگی کوردەواریمان پێشان دەدات.

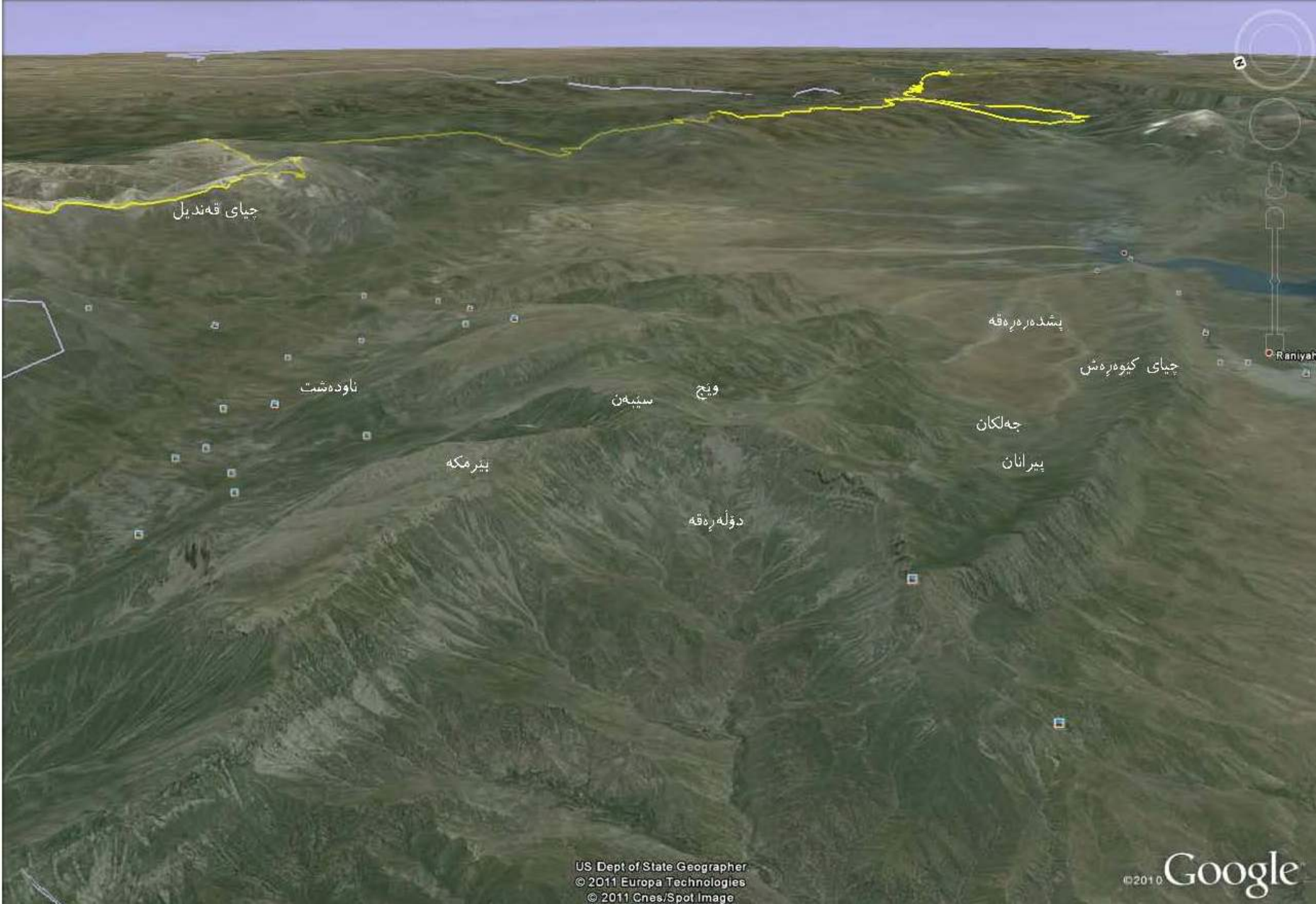

پاش کهمیک رۆیشتن، پیکاییک بۆمان وهستاو تا گوندی پلنگانی گه یاندین که چاره که سهعاتیک دهبوو، له رپدا به ناو دیمهن و باخ و باخاتی وههادا ده رۆیشتین که وینهی کهمه، سروشتی ئەم دۆله له ئەحمه دئاوای ههورامانه وه نیزیکه به لām ئیره تامیکی دیکه ی ههیه. به دریزایی دۆله که به چهند گوندیکدا رۆیشتین که هه موویان تهواو ئاوه دانن تا گه یشتینه پلنگان. ئەوهی سه رنج راکیشه جادهی قیرتاو له پلنگان تهواو ده بیئت، ئەم جاده یه ش هی کاتی رژی می پیشووه، پاش بیست سال ده سه لات ی کوردی تا ئیستا هیچ ئاوریک له م خه لکه نه دراوه ته وه، گه ر میژووی سه د ساله ی رابووردویان هه لیکه ی نه وه، سه نگ و ره نجی ئەم خه لکه له بن نایهت، که چی هیشتا جاده که یان خاکیه و خۆشیان بناخه که یان دروست کردوه. ئەمه ش زۆر ئاسایه چونکه له وانیه بلییت که حکومهت فریا ناکه ویت، به لām ده رده که له وه دایه، هه ر به رانه ر خۆیان که هه موو ناوچه که به ئاگایه له و کاره، دۆلیکی دیکه یه که له گوندی داره به نه وه ده چی ت بۆ گوندی گولان له بناری چیای ماکوک، هه مووی قیرتاوه، گولان گوندیکی گه وره یه و پیوستیه تی، به لām ئەوهی که جی سهرنجه، له پاش گوندی گولان جاده یه کی قیرتاو پیش دوو یا سی سال قیرتاوه بۆ هه واریکی یه کیک له براده رانی براده ران! به دریزایی چهند کیلومه تریک بۆ قیرتاو کراوه که ته نها وه ک هاوینه هه وار به کار دیت و باخ و باخاتیکی خۆشه، له وانیه بۆ داوهت و کات به سه ربردی میوانانی ده سه لات تامی خۆی هه بیئت! ئەوه یه پاداشتی ماندوو بوون! ئەوهی راستی بیت قهت نه م ده زانی ئەم باسه وا دریزه ده کیشیت، گه شتیکی کورتی دوورۆزه و ئەو هه موو داستان و به سه رهات و زانیاریه، ده بیئت گه ر کار بۆ کو کردنه وهی فره هنگی میلیمان بکریت چهند کات و لاپه ره ی بویت! ده ی وا ئەم گه شته ش تهواو بوو و منیش به ده فهریکی دیکه ی وه لاته که م ئاشنا بووم و شانازیم به وه لاته وه زیاتر بوو. داستانه کانی خدر ئاغا و حاجی محمه د و کۆشه شی کویتانیشینه کان که یه کینن له به ره مه یته کانی ئەم وه لاته، ئەوه نده ی دیکه وزه ی پیبه خشیمه وه که بتوانم له وانه وه فیری به خشین بيم

کاروان عارف

رانیه – کوردستان

2011-06-19

جیای قه‌ندیل

ناوده‌شت

بیرمکه

سینه‌ن

ویج

دوله‌ر ده‌قه

جه‌لکان

پیرانان

پشده‌ر ده‌قه

جیای کیوه‌ر ده‌ش

Raniyah

زهریاچی ورمی

چای قه‌ندیل

سوره‌ئی

بیرمکه

ناوده‌تسپ

سینه‌ن

وینج

دوله‌ره‌قه

چای کینه‌ره‌ش

پیرانان

جه‌لکان

پشده‌ره‌ره‌قه

لەم لىنكەدا تەواۋى وېتەكانى گەشتە كە دەبىنىت،

[كلىكى ئېرە بكە](#)

ياخود

ئەم لىنكە،

https://picasaweb.google.com/103254636392733968154/Le_MendemereweBoSuliAlliSeeman#slideshow/5623758000954996882